

Sygn. akt X C 786/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 30 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w G. W. X Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Miszczak

Protokolant: Marta Andrzejewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 grudnia 2016 r. w G. W.

sprawy z **powództwa A. W.**

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. **zasądza od pozwanego na rzecz powódki 11 076,75 (jedenaście tysięcy siedemdziesiąt sześć złotych 75/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 15 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty,**

II. **w pozostałym zakresie powództwo oddala,**

III. **zasądza od pozwanego na rzecz powódki 1 283,62 (tysiąc dwieście osiemdziesiąt trzy złote 62/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,**

IV. **nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. W. od:**

1) **powódki z zasądzonych w punkcie I wyroku roszczenia kwotę 2,48 zł**

2) **pozwanego 2,92 zł**

tytułem brakujących kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powódka A. W. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w (...) kwoty 20 371,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty; zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że z pozwanym zawarła umowę ubezpieczenia auto-casco na samochód terenowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), na okres ubezpieczenia od 30 października 2015 r. do dnia 29 października 2016 r. W dniu 3 stycznia 2016 r. pojazd ten został skradziony, o czym powódka zawiadomiła pozwanego. Pozwany w związku z powyższym wypłacił powódce odszkodowanie w wysokości 55 400 zł. Zdaniem powódki wartość skradzionego pojazdu przyjęta przez pozwanego jest rażąco niska.

Pozwany (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że wypłacona dotychczas kwota odszkodowania w zupełności pokrywa wartość poniesionej przez powódkę szkody. Wartość pojazdu ustalono zgodnie z postanowieniami ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco posługując się wymienionym w umowie katalogiem E., stosując notowania rynkowe na dzień powstania

szkody. Pozwany podniósł, że sporządzenie wyceny w innym systemie powoduje, że także żądanie zwrotu kosztów za jej sporządzenie jest nieuzasadnione.

Sąd rejonowy ustalił co następuje:

Powódka A. W. nabyła w październiku 2014 r. pojazd marki M. (...), klasa GL 06-09, rok produkcji 2007. Samochód ten był niekompletny, brakowało m.in. monitora w jednym zagłówku, ponadto pojazd był zarysowany. Powódka przedmiotowy pojazd nabyła w Polsce, jako zarejestrowany. Po dokonaniu naprawy, powódka zawarła z (...) S.A. dobrowolną umowę ubezpieczenia autocasco od wszystkich ryzyk na ww. samochód na okres ubezpieczenia od 30 października 2015 r. do dnia 29 października 2016 r. W okresie obowiązywania tej umowy - w dniu 3 stycznia 2016 r. - pojazd został skradziony. Po zawarciu umowy ubezpieczenia nie były dokonywane żadne zmiany w ww. pojeździe.

Suma ubezpieczenia została ustalona stosownie do wartości pojazdu na 75 361 zł. Wyposażenie pojazdu określono w polisie jako standardowe zgodnie z systemem E. nr (...). Z tytułu tego ubezpieczenia pozwany pobrał składkę w wysokości 4 867 zł.

Integralną częścią powyższej umowy ubezpieczenia są ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych (...), ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 5 grudnia 2014 r., które powódka otrzymała przed zawarciem umowy ubezpieczenia.

dowód:

- polisa ubezpieczeń komunikacyjnych nr (...) k. 7-7v,
- zeznania powódki k. 45-46.

Zgodnie z § 3 pkt 83 OWU wartość pojazdu – wartość pojazdu ustalana na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki, modelu i typu, z uwzględnieniem: jego pochodzenia, roku produkcji, daty pierwszej rejestracji, wyposażenia, przebiegu, stanu technicznego i charakteru eksploatacji; notowania rynkowe stanowiące podstawę ustalenia wartości pojazdu zawarte są w katalogu wymienionym w umowie AC; w przypadku braku notowań rynkowych danego pojazdu wartość pojazdu ustala się metodą wyceny indywidualnej;

Stosownie do § 3 pkt 86 OWU wartość pojazdu netto + 50% VAT – wartość pojazdu uwzględniająca połowę naliczonego przy jego nabyciu podatku VAT obliczonego według stawki obowiązującej dla tego rodzaju pojazdów.

Zgodnie z § 15 OWU: odszkodowanie nie może być wyższe niż suma ubezpieczenia (ust. 1). Jeżeli suma ubezpieczenia odpowiada wartości pojazdu brutto, przy ustaleniu wysokości odszkodowania uwzględnia się podatek VAT. Jeżeli suma ubezpieczenia odpowiada wartości pojazdu netto, przy ustaleniu wysokości odszkodowania nie uwzględnia się podatku VAT. Jeżeli suma ubezpieczenia odpowiada wartości pojazdu netto + 50% VAT, przy ustaleniu wysokości odszkodowania uwzględnia się 50% stawki podatku VAT naliczonego przy nabyciu pojazdu (ust. 2). Przy ustaleniu odszkodowania zastosowanie mają udziały własne określone w § 7 ust. 2, chyba że zostały zniesione w umowie AC (ust. 3). Jeżeli w umowie AC zastosowano udział własny określony w § 10 pkt 1, odszkodowanie pomniejszane jest zgodnie z warunkami umowy AC (ust. 4). Przy ustaleniu odszkodowania za szkody powstałe w ogumieniu uwzględnia się indywidualnie stopień jego zużycia eksploatacyjnego (ust. 5).

Zgodnie z § 16 OWU w razie kradzieży pojazdu (...) określa odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży, z uwzględnieniem warunków umowy AC.

Dowód:

- polisa ubezpieczeń komunikacyjnych nr (...) k. 7-7v,
- OWU k. 40.

Wartość rynkowa skradzionego pojazdu według katalogu cenowego (...) G.'S na dzień kradzieży, tj. 3 stycznia 2016 r. wynosiła 73 300,00 zł, w tym podatek VAT w stawce 23% w wysokości 13 706,50 zł. Natomiast wartość rynkową przedmiotowego pojazdu na dzień 30 października 2015 r. wynosiła 76 900,00 zł brutto.

Wartość rynkowa skradzionego pojazdu według katalogu cenowego (...) na dzień kradzieży, tj. 3 stycznia 2016 r. wynosiła 87 500,00 zł. Natomiast wartość rynkową ww. pojazdu na dzień 30 października 2015 r. wynosiła 90 200,00 zł.

Opracowania firm (...) dostępne są w formie książek zawierających notowania wartości bazowych oraz w wersjach komputerowych. W notowaniach (...) oraz (...) występują znaczne różnice w wartościach cen bazowych tego samego pojazdu. Często są to nawet znaczne kwoty. Wynika to z przyjętej metodologii ustalania cen i rynku, z jakiego pochodzi sposób zbierania danych. (...) jest firmą, która pojawiła się na naszym rynku z zachodu, opiera się więc na tamtych sposobach zbierania danych, i ich analizowania. (...)_EKSPERT jest natomiast firmą polską, opierającą się w swoich opracowaniach na polskich realiach, przy ich tworzeniu i uaktualnianiu wykorzystano informacje i opracowania polskich rzeczoznawców.

Dowód:

- opinia biegłego rzeczoznawcy samochodowego J. K. k. 52-76.

Powódka zleciła prywatnie wykonanie wyceny skradzionego samochodu rzeczoznawcy samochodowemu inż. A. G.. Rzeczoznawca ten przeprowadził wycenę w oparciu o system (...)E.. Wartość skradzionego pojazdu ustalił na kwotę 75 300,00 zł, w tym podatek VAT w stawce 23% w wysokości 14 080,49 zł. Powódka poniosła koszt sporządzenia ww. wyceny w kwocie 300,00 zł.

Dowód:

- oświadczenie A. G. z 27.05.2016 r. k. 10-16,
- faktura (...) z dn. 30.05.2016 r. na kwotę 300,00 zł k. 18.
- zeznania powódki k. 45-46

Powódka zgłosiła pozwanemu szkodę, który następnie wszczął postępowanie likwidacyjne.

Decyzją z 14 kwietnia 2016 r. pozwany, w oparciu o przeprowadzoną przez siebie kalkulację w systemie EurotaxGlass's, przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 55 400,00 zł, na co złożyły się: wartość pojazdu netto 49 700,00 zł oraz VAT w kwocie 5 700,00 zł.

Pismem z dnia 6 czerwca 2016 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, stanowiącą różnicę pomiędzy sumą wartości pojazdu przed szkodą na podstawie wyceny niezależnego rzeczoznawcy w kwocie 75 300,00 zł oraz kosztu wykonania wyceny według faktury nr (...) a kwotą wypłaconą przez ubezpieczyciela. Wezwanie to pozwany otrzymał w dniu 7 czerwca 2016 r.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie pozwany podtrzymał swoje stanowisko wskazując, że brak jest podstaw do zmiany wyceny wartości pojazdu. Pozwany wskazał, że wyceny dokonał w oparciu o odnotowany we wniosku do umowy ubezpieczenia autocasco katalog (...), będący podstawą określenia sumy ubezpieczenia, a przedłożona przez powódkę wycena na podstawie katalogu (...)E. nie może stanowić podstawy rozliczenia szkody.

dowód:

- decyzja (...) S.A. z dn. 14.04.2016 r. k. 8,

- kalkulacja z systemu wyceny wartości pojazdów EurotaxGlass's k. 8v-9v,
- wezwanie do zapłaty z dn. 06.06.2016 r. k. 17,
- pismo (...) S.A. z dn. 27.06.2016 r. k. 19.

Sąd rejonowy zważył co następuje:

Powództwo okazało się częściowo zasadne.

Zgodnie z art. 805 § 1 i 2 pkt. 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Zgodnie z art. 824 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela. Z kolei według art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

Istotą umowy ubezpieczenia majątkowego jest przejęcie przez zakład ubezpieczeń ryzyka zaistnienia szkód w związku z wypadkiem przewidzianym w umowie ubezpieczenia, w zamian za uzyskanie stosownej składki od ubezpieczającego.

Nie było sporu między stronami, że pozwany co do zasady ponosi odpowiedzialność – z umowy ubezpieczenia auto-casco – za szkodę powstałą w wyniku kradzieży pojazdu w dniu 3 stycznia 2016 r. Pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność i wypłacił świadczenie z tego tytułu na rzecz powódki. Sporna była natomiast wysokość świadczenia jakie pozwany winien wypłacić w związku z kradzieżą 3 stycznia 2016 r. W związku z tym, że ustalenie tej okoliczności wymagało wiadomości specjalnych sąd dopuścił dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy samochodowego J. K., celem ustalenia wartości pojazdu.

Sporządzona opinia jest jednoznaczna, w sposób pełny, kategoriyczny i zrozumiały wyjaśnia okoliczności wymagające wiadomości specjalnych. Wnioski w niej zawarte są w sposób zrozumiały i jednoznaczny wytłumaczone danymi z baz danych (...) G.'S oraz (...). Żadna ze stron wskazanej opinii nie kwestionowała, również sąd nie znalazł podstaw by opinię uzupełniać. Z powyższych względów sąd dokonując ustaleń faktycznych oparł się na dowodzie z opinii biegłego J. K..

Zgodnie z powyższą opinią wartość rynkowa skradzionego pojazdu według katalogu cenowego (...) G.'S na dzień kradzieży - 3 stycznia 2016 r. - wynosiła 73 300,00 zł, w tym podatek VAT w stawce 23% w wysokości 13 706,50 zł. Natomiast wartość rynkową przedmiotowego pojazdu na dzień 30 października 2015 r. biegły określił na kwotę 76 900,00 zł brutto, a więc w zbliżonej wartości do przyjętej w umowie ubezpieczenia.

Z kolei wartość rynkowa skradzionego pojazdu według katalogu cenowego (...) na dzień kradzieży - 3 stycznia 2016 r. - wynosiła 87 500,00 zł. Natomiast wartość rynkową ww. pojazdu na dzień 30 października 2015 r. biegły określił na kwotę 90 200,00 zł.

Przy ubezpieczeniu majątkowym wysokość odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie zdarzenia ubezpieczeniowego decydujące znaczenie mają postanowienia tej umowy. W przedmiotowej sprawie treść stosunku prawnego łączącego strony wynikała z polisy nr (...) oraz Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), ustalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 5 grudnia 2014 r., które powódka otrzymała przed zawarciem umowy ubezpieczenia (OWU).

Suma ubezpieczenia została ustalona stosownie do wartości pojazdu, tj. na kwotę 75 361,00 zł. Wyposażenie pojazdu określono w polisie jako standardowe zgodnie z systemem E. nr (...). Strony jednocześnie umówiły się, że wypłata

świadczenia nastąpi w ten sposób, że powódka otrzyma wartość pojazdu netto powiększoną o połowę stawki VAT, aktualnych na dzień wystąpienia zdarzenia ubezpieczeniowego.

Sąd przyjął wartość ustaloną w oparciu o system (...) G.'S ponieważ wartość rynkowa przedmiotowego pojazdu na dzień 30 października 2015 r. określona przez biegłego na kwotę 76 900,00 zł brutto była najbardziej zbliżona do wartości określonej w polisie. Ponadto w polisie wskazane zostało, że wyposażenie pojazdu w chwili zawierania umowy określone zostało na podstawie E. nr (...). Tym samym ustalając wartość pojazdu w chwili zawierania umowy na kwotę 75 361 zł pozwany korzystał z notowań E. a tym samym zgodnie z § 3 pkt. 83 OWU ustalenie wartości skradzionego pojazdu winno odbyć się również na podstawie notowań E.. Jest to postanowienie umowne, które powódka i pozwany przyjęli zawierając umowę ubezpieczenia 30 października 2015 r.

Zgodnie z opinią biegłego wartość rynkowa skradzionego pojazdu według katalogu cenowego (...) G.'S na dzień kradzieży, tj. 3 stycznia 2016 r. wynosiła 73 300,00 zł, w tym podatek VAT w stawce 23% w wysokości 13 706,50 zł. Z kolei suma ubezpieczenia odpowiadała wartości pojazdu netto + 50% VAT, zatem przy ustaleniu wysokości odszkodowania należy także uwzględnić 50% stawki podatku VAT naliczonego przy nabyciu pojazdu.

Tym samym powódka winna otrzymać od pozwanego 59 593,50 zł – wartość netto pojazdu na dzień 3 stycznia 2016 r. – oraz 6 583,25 zł – połowa podatku od towarów i usług. Łącznie winna otrzymać 66 176,75 zł. Powódka wskazała, że pozwany wypłacił jej przed procesem kwotę 55 400 zł, tym samym brakująca kwota wynosi 10 776,75 zł (66 176,75 zł – 55 400 zł).

Za niezasadne i nie mające odbicia w stosunku prawnym łączącym strony uznać należy opieranie się na wycenach z katalogu (...)ekspert. Jest to sprzeczne z § 3 pkt. 83 OWU a ponadto spowodowałoby pokrzywdzenie pozwanego, wypaczając zgodną wolę stron z 30 października 2015 r. Gdyby bowiem przyjąć notowania z (...)ekspert jako wiążące, to wskazałoby by należało, że wartość pojazdu w dniu 30 października 2015 r. wynosiła 90 200 zł i o tej kwoty ubezpieczyciel winien liczyć składkę ubezpieczenia, co z pewnością skutkowało by jej większym rozmiarem, niż przyjęty w umowie. Ponadto przyjęcie notowań z (...)ekspert spowodowałoby, że wartość należnego świadczenia i tak należałoby skorygować i pomniejszyć do sumy ubezpieczenia do kwoty 75 361 zł. W tym miejscu jeszcze raz należy podkreślić, że pozwany w niniejszej sprawie nie odpowiada jako sprawca kradzieży, ale jako strona umowy, w której obie strony – w tym powódka – umówiły się na określenie wartości pojazdu przy zawieraniu umowy a poprzez OWU wręczono w dniu zawierania umowy na sposób określania zobowiązania ubezpieczyciela w przypadku kradzieży pojazdu – w tym przede wszystkim na związanie notowaniami E. przy ustalaniu świadczenia. Również fakt, że świadczenie ubezpieczyciela polegać ma na wypłacie wartości pojazdu netto powiększonej o połowę VAT jest wynikiem, wolnej, świadomej i swobodnej woli obu stron. W przypadku gdyby w niniejszym procesie, zamiast (...) pozwanym byłby złodziej samochodu wówczas należałoby się zastanowić, czy wartość pojazdu na dzień 3 stycznia 2016 r. określona na podstawie (...)ekspert nie oddaje w pełniejszym zakresie wysokości szkody, jaką powódka poniosła. Wtedy jednak podstawą odpowiedzialności pozwanego byłby delikt a nie kontrakt, jak jest w niniejszej sprawie.

Powódka mając na uwadze okres czasu ubezpieczenia oraz wartość pojazdu przyjętą w polisie oraz wypłaconą zleciła prywatnie wykonanie wyceny skradzionego samochodu rzeczoznawcy samochodowemu. Rzeczoznawca ten przeprowadził wycenę w oparciu o system (...)E.. Powódka poniosła koszt sporządzenia ww. wyceny w kwocie 300,00 zł. Co prawda rzeczoznawca niezasadnie dokonywał analizy na podstawie (...)ekspert, jednak dzięki jego pracy i ustaleniom powódka zdecydowała się wytoczyć proces (...) i jak wykazało postępowanie dowodowe pozwany winien jej jeszcze dopłacić 10 776,75 zł, stanowiącej aż 20 % wypłaconego dobrowolnie przez (...) świadczenia. W tej sytuacji sąd rejonowy uznał, że pozwany winien zwrócić powódce koszt sporządzenia prywatnej ekspertyzy, gdyż ustalenie wysokości świadczenia przez ubezpieczyciela – w świetle wyników postępowania dowodowego – nie można uznać za profesjonalne i właściwe dla zakładu ubezpieczeń, a więc podmiotu o szczególnym charakterze, roli i zaufaniu w społeczno – gospodarczych warunków demokratycznego państwa prawa. Powódka jako laik, nie mający wiadomości specjalnych w zakresie wyceny pojazdu mechanicznego miała pełne prawo przed sformulowaniem żądania pozwu zasięgnąć pomocy u osoby taką wiedzę posiadającej, tak by w przyszłym procesie nie przegrać.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 11 076,75 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty.

W toku rozprawy powódka wniosła o przekazanie niniejszej sprawy do wydziału gospodarczego z uwagi na to, że skradziony pojazd wykorzystywany był przez powódkę do działalności gospodarczej i był zarejestrowany na jednoosobową działalność gospodarczą – A. W.. Sąd wniosek powódki oddalił mając na uwadze zaawansowany etap postępowania a przekazanie skutkowałoby znacznym wydłużeniem rozpoznania sprawy. Sąd miał przy tym na uwadze, że rozpoznanie sprawy przez sąd gospodarczy nastąpiłoby w takim samym składzie sądu i przy zastosowaniu tych samych przepisów proceduralnych.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c. oraz art. 817 k.c.

Zgodnie z pierwszym przepisem jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (§1). Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (§ 2).

Z kolei stosownie do art. 817 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (§ 1). Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1 (§ 2).

Sąd Najwyższy wskazał, że dłużnik popada w opóźnienie, jeśli nie spełnia świadczenia pieniężnego w terminie, w którym stało się ono wymagalne, także wtedy, gdy kwestionuje istnienie lub wysokość świadczenia, chyba że wierzyciel wyraził zgodę na zmianę tego terminu³.

Powódka domagała się odsetek od dnia 15 czerwca 2016 r., czyli po upływie siódmego dnia od dnia 7 czerwca 2016r., kiedy to pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty z dnia 6 czerwca 2016 r. (k.17). Pozwany nie spełnił w tym terminie zobowiązania, co oznacza że od 15 czerwca 2016 r. znajduje się w stanie opóźnienia, a to rodzi obowiązek zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie.

Powódka wygrała proces w 54 %, a pozwany w 46 %.

Powódka poniosła przy tym koszty procesu w łącznej wysokości 4 436,00 zł, w tym 1 019,00 zł z tytułu opłaty sądowej od pozwu, 1 000,00 zł tytułem zaliczki poniesionej na poczet wynagrodzenia biegłego oraz koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika powódki będącego adwokatem w kwocie 2 417,00 zł, w tym opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powódki wynika z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800). Tym samym należy jej się zwrot od pozwanego kwoty 2 395,44 zł (4.436,00zł x 54%).

Z kolei na koszty poniesione przez pozwanego w niniejszej sprawie złożyły się koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika pozwanego będącego radcą prawnym, w kwocie 2 417,00 zł, w tym opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego ustalono w oparciu o § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radcy prawnego (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804). Tym samym należy mu się zwrot od powódki kwoty 1 111,82 zł (2 417,00 zł x 46%).

Po dokonaniu kompensacji kosztów stron sąd rejonowy na podstawie art. 100 k.p.c. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 283,62 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (2 395,44 zł – 1 111,82 zł)

Zgodnie z art. 113 ust. 1 u.k.s.c. kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Jedynie w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może odstąpić od obciążenia kosztami.

Koszty sądowe w wysokości 5,40 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia biegłego za sporządzenie opinii w niniejszej sprawie nie zostały uiszczone. Stąd też sąd nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim od powódki z zasądzonych w pkt. I roszczenia kwotę 2,48 zł (46% z 5,40 zł), a od pozwanego kwotę 2,92 zł (54 % z 5,40 zł), tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Andrzej Mischczak

1 W dalszej części uzasadnienia określany również skrótem: (...)

2 w dalszej części uzasadnienia określane również skrótem: „OWU”

3 W wyroku z dnia 13 października 1994 roku, (...) 121/94, OSNC 1995, nr 1, poz. 21.